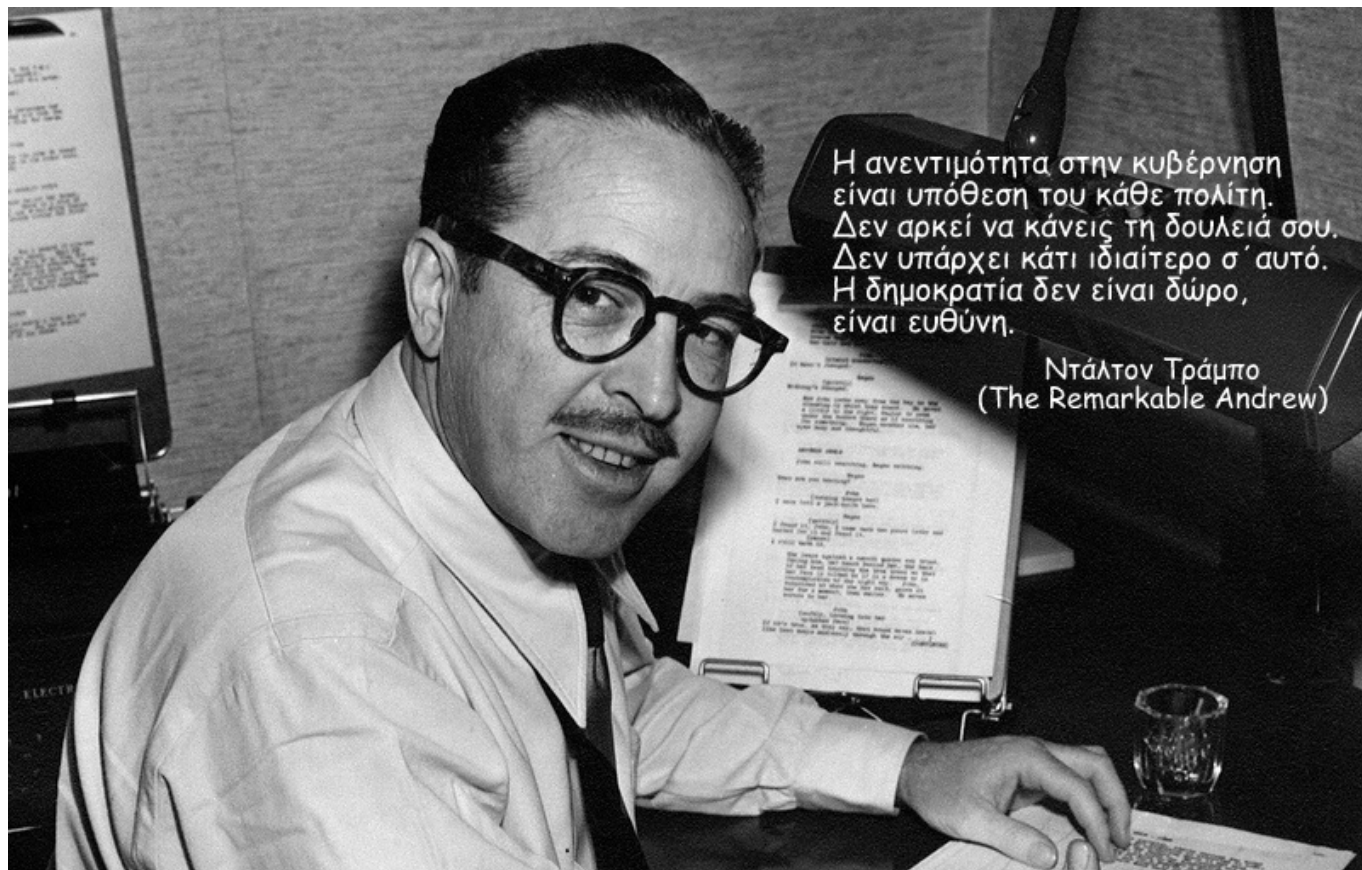

Απλή αναλογική: Για περισσότερη δημοκρατία και συλλογική ευθύνη.

Από το 2012 μέχρι σήμερα ως μάχιμοι στον ανορθόδοξο οικονομικό και πολιτικό πόλεμο της κρίσης, βιώσαμε το γεγονός ότι η λαϊκή εντολή δεν λήφθηκε υπόψιν σε τέσσερεις εκλογές και ένα δημοψήφισμα. Μάθαμε δηλαδή, με τον πιο διδακτικό τρόπο, ότι στο γερμανοευρωπαϊκό πλαίσιο η δημοκρατία είναι διακοσμητική και στην ουσία ανεπιθύμητη.

Ωστόσο το ζήτημα της απλής αναλογικής μάς ωθεί να σκεφτούμε πέρα από το γνωστό μνημονιακό πλαίσιο και την δικαιολογημένη απέχθεια που νιώθουμε σήμερα σαν Έλληνες δημοκράτες πολίτες απέναντι στην κυβέρνηση - μια κυβέρνηση, που όπως και η προηγούμενη, θεωρήθηκε «ισχυρή» λόγω του εκλογικού μόνου των 50 εδρών.

Όμως στην πράξη, οι δύο αυτές «ισχυρές» κυβερνήσεις, αντί να κυβερνήσουν, απλά εφάρμοζαν τους νόμους και τις διατάξεις των μνημονίων, εξυπηρετώντας το δίκαιο των πραγματικά ισχυρών δανειστών και όχι του ελληνικού λαού, που τις

είχε φέρει στην εξουσία.

Αν πριν το 2012 αυτός ο τύπος κυβερνιόταν λάθος, από τότε και μετά είναι ακυβέρνητος, παρά την εφαρμογή εκλογικών συστημάτων που ευνοούσαν την «κυβερνησιμότητα».

Και αυτό συνέβη διότι η δημοκρατία έπαψε να λειτουργεί και μαζί της κάθε έννοια δικαιοσύνης και συλλογικής ευθύνης.

Σήμερα, τόσο στην Ευρωπαϊκή Ένωση και την Ευρωζώνη, όσο και στο εγχώριο πολιτικοοικονομικό σκηνικό, το ζήτημα του εκδημοκρατισμού είναι πρωτεύον και ζωτικό.

Σήμερα, η καθιέρωση της απλής αναλογικής στην Ελλάδα συμβάλλει στον εκδημοκρατισμό, διότι εκπροσωπώντας πιο αναλογικά την κοινωνία μπορεί:

- 1.** Να διευρύνει τη βάση για την ανάληψη συλλογικής ευθύνης στις μεγάλες αποφάσεις.
- 2.** Να στηρίζει την οικουμενικότητα διακυβέρνησης περισσότερο στον λαϊκό παράγοντα και λιγότερο σε αποφάσεις κορυφής.

Εκλογές με απλή αναλογική και ει δυνατόν με αυξημένη συμμετοχή μπορούν να αλλάξουν τον πολιτικό χάρτη στη χώρα. Αν οι εκλογές του Σεπτεμβρίου του 2015 είχαν γίνει με το σύστημα της απλής αναλογικής που προτείνεται σήμερα, θα χρειαζόνταν τουλάχιστον τέσσερα κόμματα για να σχηματιστεί κυβέρνηση (**Πίνακας**).

ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ	ΕΔΡΕΣ ΣΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015		ΔΙΑΦΟΡΑ
	ΜΕ ΤΟ ΙΣΧΥΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ	ΜΕ ΑΠΛΗ ΑΝΑΛΟΓΙΚΗ	
ΣΥΡΙΖΑ	145	114	-31
Ν.Δ	75	90	15
Χ.Α	18	22	4
ΔΗΜ. ΣΥΜΠ.	17	20	3
Κ.Κ.Ε	15	18	3
ΠΟΤΑΜΙ	11	13	2
ΑΝ.ΕΛ	10	12	2
ΕΝ. ΚΕΝΤΡ.	9	11	2
(Σύνολο)	300	300	0

(Γναθολόγιο)

Πίνακας. Ο αριθμός των κοινοβουλευτικών εδρών των εκλογών του Σεπτεμβρίου 2015 σε σύγκριση με τον αριθμό που θα προέκυπτε αν τότε ίσχυε το προτεινόμενο σύστημα απλής αναλογικής.

Βέβαια, πολυκομματισμός και πλουραλισμός δεν σημαίνουν αυτόματα και συμμαχίες ή εθνική συναίνεση. Ωστόσο βάζουν πιο αποφασιστικά τις πολιτικές δυνάμεις απέναντι στις ευθύνες τους και ευνοούν την συμμετοχή, την κριτική και εντέλει την αφύπνιση των πολιτών.

Μπορεί ο ΣΥΡΙΖΑ να βλέπει την απλή αναλογική σαν πόρτα διαφυγής στο κυβερνητικό του αδιέξοδο ή σαν μια ελπίδα να συνεχίσει να μετέχει στο παιχνίδι παρά την παταγώδη και ιστορική αποτυχία του. Όμως, ένας τέτοιος μικροκομματισμός δεν μειώνει την αξία της απλής αναλογικής και της πολιτικής δυναμικής που ανοίγεται με αυτήν στο προτεκτοράτο μας.

Μπορεί η ΝΔ να πιστεύει ότι σαν «ισχυρή» νέα κυβέρνηση θα μπορούσε να επαναδιαπραγματευτεί από καλύτερη θέση για ένα διαφορετικό μείγμα πολιτικής που θα έδινε ώθηση στην οικονομία. Ωστόσο τα μνημόνια έχουν πια ψηφιστεί, η σφαγή των συνταξιούχων ξεκίνησε, ο «κόφτης» ελλοχεύει κάτω απ'το αναμενόμενο κραχ των εσόδων και οικονομικά η χώρα είναι ήδη σε καραντίνα για τα επόμενα 99 χρόνια.

Μόνο μεγάλες εθνικές συναινέσεις και σχέδια εκτάκτου χαρακτήρα για όσα

χρόνια χρειαστούν μπορούν να δώσουν πάλι βάσιμη ελπίδα και προοπτική.

Και σε αυτή την κατεύθυνση, η απλή αναλογική μπορεί να γίνει ένα δημιουργικό εργαλείο ευθύνης και σύνθεσης. Χωρίς αυτό να σημαίνει ότι στα χέρια ανεύθυνων πολιτικών δεν μπορεί να γίνει εργαλείο αποσύνθεσης και περισσότερης κρίσης. Αλλά σε κάθε περίπτωση, ο λαϊκός παράγοντας, αναβαθμισμένος μέσα από την μεγαλύτερη εκπροσώπηση θα μπορεί να παρέμβει πιο καθοριστικά στις εξελίξεις.

Δεν είναι τυχαίο ότι σήμερα, σύμφωνα με τη δημοσκόπηση της Alco, ένας στους δύο Έλληνες ενδιαφέρεται για το ζήτημα της απλής αναλογικής και αντίστοιχο ποσοστό δηλώνει υπέρ της καθιέρωσής της. Όχι γιατί είναι υπέρ του Τσίπρα ή κατά του Μητσοτάκη, αλλά επειδή την βλέπει σαν ένα μοχλό για την διάλυση του πελατειακού πολιτικού συστήματος, που ευθύνεται κατά κύριο λόγο για την κατάντιά μας.

Το συμπέρασμα είναι ότι στις σημερινές συνθήκες, παρά τους όποιους μικροκομματικούς υπολογισμούς ή αυταπάτες, η απλή αναλογική μπορεί να λειτουργήσει σαν ένα εργαλείο **για περισσότερη δημοκρατία και συλλογική ευθύνη, που είναι τα ποιοτικά «προαπαιτούμενα» για το επόμενο βήμα.**

[.Δ. Τρικεριώτης](#) *Twitter: [@BlogGnathion](#)*